

باب سی و هشتم

در مکروهیت استعمال و شرب دخان (مانند سیگار و چپق و غلیان)

حضرت عبدالهء در لوح احبای طهران میفرمایند قوله تعالی:

"یکمعنی از معانی شجره¹ ملعونه دخانست که مکروه است و مذموم و مضرّ است و مسموم تضييع مال است و جالب امراض و ملال."

و در لوح محمد حسین وکیل بغدادی نازل قوله العزیز:

"مرقوم نموده بودید که بوصول مکتوب دخان احبّاً فوراً ترک نمودند و دخان ملفوف² را از دست انداختند فی الحقیقه ضرر و زیان این دود بی نفع و سود واضح و مشهود است. اجسام را بکلی معلول نماید و اعصاب را رخاوت و سستی بخشد و دماغ یعنی مغز را از احساسات علویّه ممنوع نماید. اوقاتی بشریش بیوده بگذرد و اموال بیجا صرف گردند تشنگی بنشانند و نه گرسنگی زائل کند. شخص عاقل البتّه ترک این مضرّ هائل نماید و همواره بآنچه سبب صحّت و سلامت است پردازد."

و در لوح تنزیه و تقدیس میفرمایند قوله العزیز:

"... و اما منهیّات دیگر که ضرر فوری ندارد ولی تأثیرات مضرّه بتدریج حاصل گردد آن منهیّات نیز عند الله مکروه و مذموم و مدحور ولی حرمت قطعی منصوص نه بلکه تنزیه و تقدیس و طهارت و پاکی و حفظ صحّت و آزادگی مقتضی آن؛ از آنجمله شرب دخانست که کثیف است و بدبو و کریمست و مذموم و بتدریج مضرّتش مسلم عموم و جمیع اطباء حاذقه حکم نموده اند و تجربه نیز گردیده که جزئی از اجزاء مرکبّه دخان سمّ قاتل است و شارب³ معرض علل و امراض متنوعه. این است که در شربش کراهت تنزیهی بتصریح وارد ... مقصود این

¹ شجره ملعونه در قرآن مجید نازل شده بسوره بنی اسرائیل آیه ۶۲ مراجعه شود.

² دخان ملفوف بمعنی سیگار پیچیده است

³ آنچه از راه دهان داخل بدن شود ولی محتاج بخائیدن دندان نباشد عرب استعمال آنرا شرب گوید مانند شرب دخان و شرب آب و غیره

است که شرب دخان عند الحقّ مذموم و مکروه و در نهایت کثافت و در غایت مضرت ولو تدریجا و از این گذشته باعث خسارت اموال و تزییع اوقات و ابتلای بعبادت مضرّه است. لهذا نزد ثابتان بر میثاق عقلا و نقلا مذموم و ترک سبب راحت و آسایش عموم و اسباب طهارت و نظافت دست و دهان و مواز تعقّن کثیف بدبو است."

(جلد اول مکاتیب صفحه ۳۲۶)

بیانات مبارکه در اینخصوص بسیار و برای انتباه آنچه نقل و مندرج گردید کافیت طوبی لمن تنبّه و عمل بما امر من لدی الله الغفور الرحیم.